

Бузлуджа.

На съверъ отъ гр. Казанлъкъ се издига Старо планинскиятъ връхъ *Бузлуджа*. Той е далечъ отъ него 3—4 часа. Бузлуджа добре се вижда отъ цѣлата казанлъшка долина. Върхътъ е голъ съ продълговато *било*, което свършва на западъ съ една голѣма пропасть. Къмъ югъ — отъ срѣдата на върха — започва гъста букова гора, която се свършва до полите на балкана. На съверъ цѣлиятъ върхъ е голъ стръменъ и прошаренъ съ варовити канари. Тѣзи канари ги разбиватъ и отъ тѣхъ получаватъ варъта. При съверните поли на върха тече малка рѣичичка, която се влива въ три голѣми дупки. Тѣзи дупки сѫ толкоzi дѣлбоки щото, като пуснешъ камъкъ, чувашъ тронането му нѣколко минути.

На западъ отъ Бузлуджа се издига върха Св. Никола, а на изтокъ — Бедекъ. Отъ Бузлуджа се вижда равното казанлъшко поле, по което се лъщи р. Тунджа, вижда се гр. Казанлъкъ, Срѣдня-гора и частъ отъ Родопите. На съверъ се виждатъ гористите склонове на Ст.-Иланина.

За да се отиде на Бузлуджа минава се прѣзъ двѣ мѣста: единиятъ пѣтъ прѣзъ с. Енина, а другиятъ — прѣзъ с. Хасѣтъ. Пѣтътъ и прѣзъ двѣтѣ мѣста е доста труденъ. Подъ самиятъ връхъ на Бузлуджа, въ срѣдъ гората, има една хубава полянка, съ единъ шумящъ изворъ, на който водата е извѣнредно студена.

На тази полянка всѣка година, на 20-и юлий, се събира множество хора отъ близките села и